

POSELSTVÍ NEMOCNÝM

ADVENT

A VÁNOCE 2008

Naši drazí nemocní přátelé !

Posíláme Vám svůj pozdrav pokoje a přání všeho Božího dobra jak do dnů adventu, tak k vánočním svátkům. – Již mnohokrát jsme prožili zkušenost, že právě dobře prožitý advent postupně otvírá v srdci člověka tu pravou a plnou vánoční radost z Pánova narození. Tím hlubší a trvalejší je tato radost, čím více se dokážeme ztížit, toužit po něm a nabízet mu sami sebe. Právě nemocní a trpící mu mohou nabídnout velmi mnoho. Vy víte a často denně zakoušíte sami na sobě, co je to oběť, bolest a kříž, který člověka tíží a omezuje. Zároveň nám advent zvěstuje, že právě proto se Bůh stal člověkem, aby na sebe vzal naše bolesti a nemoci, aby se ztotožnil se všemi trpícími a pozval je k účasti na díle spásy světa. On poznal sám na sobě, co je bezmocnost betlémská i kalvárská. Proto zvláště Vy jste mu blízko a On je blízko vám. Ten příchod, který je vyjádřen ve slově ADVENT, můžete zvláště silně a do hloubky zakoušet i ve chvílích, kdy On, náš Spasitel, přichází v Eucharistii k Vám domů, když Vy sami nemůžete přijít za ním do chrámu. Přichází, aby proměnil Vaši duši ve svůj svatostánek, v místo, kde přebývá a kde je Vámi milován. Právě svaté přijímání Vám umožňuje adorovat Ježíše ve vlastním srdci, být důvěrně s ním a čerpat z něho sílu a světlo. On sám je uzdravujícím lékem na všechny nemoci. Říká nám: „Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Každým rokem nám přichází k Vánocům od Vás dar, který patří k těm nejcennějším, jaké můžeme dostat: Ujistění o tom, že na naše úmysly a k prospěchu celé církve obětujete všechno a zvláště to nejtěžší, co obsahují Vaše dny strávené na lůžku, invalidních vozíčkách a ve všem, čím nemoc člověka omezuje. – Víme, že prá-

vě láska tyto těžkosti proměňuje a Bůh z nich tvoří novou naději do budoucnosti.

Denně na Vás myslíme v modlitbách a posíláme pozdrav pokoje i těm, kdo Vám na této náročné cestě jsou nablízku svou pomocí.

Žehnáme Vám a vyprošujeme sílu do všech dalších dnů a mnoho pokojné důvěry podle slov sv. Pavla, jehož rok slavíme:

„Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“ – „Radujte se, Pán je blízko!“ – „Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému!“ – „Pro mne život je Kristus a smrt ziskem.“ – „Vím, komu jsem uvěřil!“

Vaši biskupové

+ *Jan Graubner*
+ *Josef Hrdlička*

Drazí trpící přátelé!

Opět nastal advent, který je časem přípravy, ztišení a usebrání. Chceme prohloubit svou touhu po Kristu a pamatovat na ty, kteří také různým způsobem trpí na těle nebo na duši, jsou opuštěni nebo nešťastní. Pán Ježíš přišel, aby nám otevřel cestu ke spáse a dal nám úžasnou naději na život, který již nepomine. Proto také toužíme tuto naději přinést všem trpícím lidem, aby opravdu zakusili blízkost Boží lásky, jeho pokoje a posily.

Tuto křesťanskou naději, kterou nám dává opravdové setkání s Bohem a jeho láskou, hluboce prožila africká dívka Giuseppina Bakhita. Zmiňuje se o ní Svätý otec Benedikt XVI. ve své encyklice *Spe salvi* (o křesťanské naději). Pocházela ze súdánského Dárfúru a jako devítileté děvčátko byla zajata překupníky s otroky a pětkrát prodána tržištích. Poněvadž byla často bičována, na těle jí zůstalo 144 jizev. Nakonec ji koupil italský konzul, který si ji vzal do Itálie. Tady poznala zcela jiného „pána“, který je Pánem všech pánů, zosobněná dobrota. On ji zná, stvořil ji a opravdu ji miluje. Navíc se tento Pán sám nechal zabít a nyní ji očekává „na pravici Boha Otce“. Bakhita tím získala velkou naději: „Jsem definitivně milována, a ať se stane cokoli, tato láska mě stále očekává. A tak je dobrý i můj život.“ Skrze poznání této naděje byla „vykoupena“; už se necítila být otrokyní, ale svobodnou dcerou Boží. Přijala křest i další svátosti a nakonec stala se řeholnicí (r. 1896). Své osvobození, kterého se jí dostalo setkáním s Bohem Ježíše Krista, pak předávala mnoha dalším lidem, připomíná Svätý otec ve zmíněné encyklice.

Drazí trpící přátelé! Také Vy jste zakusili radost Boha, který je nám v Ježíši Kristu blízký a miluje nás. On nesl naše bolesti a vykoupil nás z otroctví hříchu a smrti. Někdy nás může skličovat, když si uvědomujeme, kolik je na světě utr-

pení a zla. Přesto máme v srdci naději, která je silnější než všechna bolest a zlo, protože proměňuje náš život i tento svět zevnitř.

Chci Vám upřímně poděkovat jménem všech pracovníků Charity za Vaše modlitby a oběti, které přinášíte za charitní dílo v naší arcidiecézi. Kéž Vám to Pán bohatě odmění! Ze srdce Vám přeji hluboké a radostné prožití svátků Kristova narození, abyste v tomto vánočním období posílili svou víru, naději a lásku.

*Mons. Josef Šich,
zodpovědný za duchovní formaci a pastorační působení Charity*

* * *

Milí nemocní,

vstupujeme do posvátné doby přípravy na svátky narození našeho Spasitele a s ním i do nového církevního roku. Dovolte mi malé ohlédnutí za tím, co se událo na poli práce s mládeží.

Bezprostřední přípravou k dobrému prožití největších svátků křesťanů – Velikonoc – se stala setkání mladých v jejich děkanátech v sobotu před Květnou nedělí. Po celé diecézi tak skupinky animátorů, pod vedením svých kaplanů pro mládež, vytvořily program svým mladým. Na mnohé z těchto míst se vydali i naši biskupové, aby povzbudili své „ovečky“.

Padesátý den po Velikonocích na slavnost Seslání Ducha Sv. se už po čtvrté sešlo v Rajnochovicích nemálo mladých prožít radost z narození Církve a z toho, že i dnes dává Bůh svého Ducha všem, kdo o něj prosí. Krásné hodiny nočního bdění naplněné společnou modlitbou, adorací, ale i sledováním pantomimického vystoupení či sdílením byly dovršeny modlitbou za jednotlivé účastníky a svátostným požehnáním.

Centrální akcí letošních prázdnin se stalo třídní setkání mladých křesťanů z České republiky a Slovenska na Velehradě. Proč další velká akce? ActIv8 (aktivejt), jak zněl oficiální název (z angličtiny přeloženo „zaktivizuj se“ je výzvou k činnosti, zároveň však i šifrou ukrývající citát z Bible Skutky apoštolů 1, 8 – „Přijmete sílu Ducha sv. a budete mi svědky“), byl totiž program pro mladé, kteří se nemohli ve stejném termínu dostat do australského města Sydney na světové setkání s papežem. V šestitisícovém zástupu se na Velehradě objevili mladí ze všech koutů bývalého Československa a při velmi hlubokém a dynamickém programu jsme se znovu ujistili, že drobná jazyková bariéra není překážkou k vzájemnému obohacení a povzbuzení.

Uzavřel bych jednou z posledních větších akcí a tou byla ministrantská pouť v Kroměříži, kde se v počtu čtyř set potkali všichni malí a mladí pomocníci kněží u oltáře.

Mnoho zážitků zůstává za námi, mnoho jich má určitě Bůh pro každého připraveno i do dnů budoucích. Ale ať žijeme vzpomínáním, či plánováním, přesto nejdůle-

žitější je vždy okamžik přítomný. A především pro ten Vás prosím, drazí nemocní, o modlitbu a vědomou oběť. Aby se přítomný okamžik jakéhokoli dítěte či mladého člověka mohl stát neopakovatelným setkáním s láskou. Podobně neopakovatelně, jako onen okamžik, kdy se do tohoto světa tiše a zcela nenápadně vtělila Láska.

Děkuji a vyprošuji požehnání.

*P. Kamil Obr,
pověřený pastorační mládeže v olomoucké arcidiecézi*

Milé sestry a bratři,

adventní čas s sebou přináší začátek nového liturgického roku, ale také blížící se konec občanského roku, který nás vybízí k bilancování uplynulých měsíců. A díky Vaším přímluvným modlitbám a trpělivým obětem máme za co Pánu děkovat. Bez Vašeho nasazení a jeho požehnání by tomu tak jistě nebylo...

Spolu s Vámi a s rodinami se radujeme ze vzniku dalších děkanátních center pro rodinu. Ta už pokrývají polovinu arcidiecéze a dovolím si je vyjmenovat, abyste také jejich činnost (zvláště těch začínajících) podporovali svojí přímluvou. Aktuálně máme pobočky Centra pro rodinu v těchto děkanátech: Zlín, Uherský Brod, Valašské Klobouky, Veselí nad Moravou, Strážnice, Vizovice, Přerov, Šumperk; brzy vznikne v Uherském Hradišti a v roce 2009, jak doufáme, také ve Vyškově, Kroměříži a na Vsetíně.

Boží požehnání a velký zájem rodin také provází jarní a podzimní duchovní obnovy pro rodiny s dětmi na Sv. Hostýně. Zde se u naší nebeské Matky modlíme i za Vás nemocné, za Vaši vytrvalost, naději a pevnou víru, které tolik potřebujete ve svých bolestech a bezmoci. Vydařily se též letní pobyty pro rodiny i osamělé matky s dětmi, které přinášejí své plody v podobě hlubších vztahů uvnitř rodin.

Děkujeme též za mladé, kteří se setkávali na programu „školy partnerství“, a za snoubence při přípravě na manželství. Oni jsou ti, na které čekají vážná životní rozhodnutí, která ovlivní celý jejich další život. Buďte, prosím, jejich duchovní oporou, aby jejich volby byly ve shodě s Boží vůlí... a o to bychom se konečně měli snažit všichni, ať už jsme mladí nebo staří, zdraví či nemocní.

Přeji Vám i nám všem, aby letošní čas adventu a Vánoc byl tím startem, kdy najdeme odvahu a pokoru být opravdovým darem pro druhé.

Za pracovníky a spolupracovníky Centra pro rodinný život v Olomouci

*Josef Záboj,
vedoucí centra*